

A SZARNAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 BUDAPEST, V., BATHORY-UTCA 24. SZÁM.
 („Falu” Magyar Gazda és Földművelésügyi Székhelye)
 Telefon: 11-55-42.
 Postatakaréknépzéni csekkzároska száma: 25.153.

POLITIKAI HETILAP

Feliróltsági díjak a m. kir. földművelésügyi miniszter által időnként kiadott „Rádiós gazdasági előadások” című füzetekkel együtt: egész évre 4. félévre 2, negyedévre 1 P.
 Külföldre: egész évre 8. félévre 4, negyedévre 2 P.

BOLDOG ÚJESZTENDŐ!

A XX. század embere, aki mindent észszerűsíteni, racionalizálni iparkodik és nem hisz már csak azokban a technikai csodákban, amelyeket műhelyeiben, műterméiben, vagykonyháiban maga képes előállítani, éppen olyan fanatikus hittel hajszolja a megoldandó „kék madarat”, a boldogságot, mint tették ezt évszázadok végletlen során elporladt ősei. És ha általában frázissá kopott, szokássá szürkült is az évek fordulókor kifejezett „Boldog Újévet!” kívánság, sokan vagyunk ma is, akik igaz érzéssel, meleg szeretettel adjuk és hálásan fogadjuk ezeket a szavakat. Pedig magunkon is, másokon is tapasztalhattuk, hogy az újévetkérők és benne sorsunknak alakulása egyáltalán nem csak attól függ, bányán és mennyire ösztönözni kívánunk nekünk jót. Sorsunk alakítása egyre fokozottabb mértékben fölünk — magunktól függ.

All ez a megállapítás első sorban a magyar agrártársadalomra, amelynek sorsa most valóban választásra érkezett: rajtuk áll, hogy a magyar föld népére felvirrad-e az a boldogabb újesztendő, amelynek elkövetkezését évtizedek óta annyi kezdeményezés, próbálkozás történt — éveken át nőni nagyatádi Szabó István vezetésével, majd tragikus halála után és óta az ő szellemében, — a magyar barizádok közül a parlamentbe került képviselők részéről, akik az agrár-gondolatnak megnyert közéleti férfiakkal együtt az intézmények, szövetkezetek egész sorát hívták életre — köztük a *Falu-Gazdaszövetséget* és a *Vasárnapot* is.

Ennek a munkának, sok-sok fáradozásnak részleges beteljesülését éretek meg ma is, amikor a beköszönnél a közeljövőben eddig nem remélt költségvetési keret áll a földművelésügyi miniszter rendelkezésére, a parlamentnek pedig legelső feladata a *milliárdos mezőgazdasági fejlesztési törvényjavaslat* letérvelés alá.

Bármennyire örvendezünk is azonban mindannyian, akiknek az európai események eszméirelő hatása mellett a kisebb-nagyobb részük van abban, hogy a magyar közélet megértette a mezőgazdaság felkarolásának, fejlesztésének fontosságát, bizonyosfokú aggodalmát is érzik: *beteljesülnek-e azok a kívánások, amelyeket egy szűles feltehetőleg magabafoglalt költségvetés és egy gazdag*

nyelvi program alakjában az *előlekek* a magyar mezőgazdaság felé nemcsak szavakban, hanem tetteikben is kifejezésre juttattak?

A kisgazdaképviselek, az agrárblokk, a különféle mezőgazdasági intézmények, így a *Falu-Gazdaszövetség* is, ugyanis két irányú munkát fejtettek ki évtizedek óta. Egyrészt arra törekedtek, hogy úgynevezett agrár-közvéleményt teremtsenek, amely a kormányzat számára lehetségessé, vagy éppen elkerülhetetlenné teszi a mezőgazdasági fejlesztést és a mezőgazdasági lakosság életszínvonalának emelését. Ez a célkitűzés — a költségvetés és a mezőgazdasági fejlesztési törvényjavaslat bizonyossága szerint Istennek hála, — elérték. A másik cél volt társadalmilag és gazdaságilag egységes és szervezett gazdátársadalom kialakítása: azaz az, hogy társadalmilag gazdakörökbe, gazdaságilag szövetkezetekbe tömörítsük a föld

népét, amely ekképpen megsokszorozva erőit, ki tudja használni az előtte nyíló lehetőségeket.

Sajnos, tárgyilagosan csak azt állapíthatjuk meg, hogy ezt a célkitűzést a kívánó mértékben megvalósítani eddig nem sikerült. Bármennyire örvendően tessék felidőzni is a társadalmi szervezetek, megvédettek a szövetségi hálózat, mindkét téren rogtan még a tendő. Már pedig azt nem várhatjuk, hogy ezeket a feladatokat az állam, vagy a kormány végezze el helyettünk. *Nekünk gazdáknak kell megértünk, hogy mit parancsol számunkra a nemzet és a magunk egyéni érdeke!*

Bizonyos az, hogy ha a gazdátársadalom megtartja, vagy éppen még jobban kihozza a maga lábában a rőtegződést, a kisebb-nagyobb érdekesopordokra való forgasodást — nem iparkodik egyetlen nagy főhorrá alakulni, csak igen kis részben fogja hasznát látni a

nagy költségvetésnek és milliárdos beruházásnak. Ha ellenben megértjük azt, hogy *mindenkinek, aki valamilyen közelbeli kapcsolatban áll a földdel, vagy eredményben azonos az érdeke*, — fokozni a termelési lehetőségeket, tökéletesebbé a termelési módokat, megszervezni az értékesítést és szövetkezetekbe tömöríteni az erőket, — akkor könnyen és gyorsan meg majd a társadalmi szervezkedés, a szövetségi hálózat meg értékesíthető, kiépíthető, a kormányzat részéről nyújtott szakismeretbővíítési lehetőségek felhasználása. S ha ezt a feladatot megoldjuk, úgy Isten segítségévelben hova kerülhetjük, hogy a kívánások, amelyeket minden magyar testvérünkkel, gazdátársunkkal együtt kifejezünk juttatunk és amelyeket a földművelésügyi kormányzat költségvetés és beruházási programja magában foglal, teljesülni fog és a megújuló, *újradó világhoz hazánk és abban az agrártársadalom minden tagja meg fogja találni méltó helyét...*

BARTOSS KAROLY

BÁNFY DÁNIEL BÁRÓ földművelésügyi miniszter:

A magyar gazdának most próbát kell kiállania...

A földművelésügyi miniszter karácsonyi rádiószózata

Bánffy Dániel báró földművelésügyi miniszter karácsonyi első napján rádióbeszédet intézett a magyar gazdátársadalomhoz és abban a következőket mondta:

— Ez az év háborús karácsonyi hozott nekünk, de ugyanakkor elmondhatjuk azt is, hogy a békes munka nagy erővel folyik az országban! A magyar gazda megteheti kötelességét ebben az esztendőben is az árvelek, a csapadékos időjárás és más rendkívüli körülmények ellenére. Az eredmény mégsem elégtetnek ki bennünk, hiszen látjuk, hogy az ország szükségleteit csak szűkösen tudjuk ellátni.

Nem tudhatjuk, mit hoz az új esztendő, de tudatában kell lennünk annak, hogy erőinket meg kell feszítenünk, főbbet, jobbat és még eredményesebben kell termelnünk. A föld, bárki valja azt tulajdonának, végeredményben nemzeti értéket jelent és a nemzet iránti kötelességünk az, hogy ezzel a vagyonnal jól sáfárkodjunk.

— A magam részéről igyekszem minden rendelkezésemre álló eszközzel a termelés előzseríteni, de ugyanakkor minden gazdának, a klesinek éppen úgy, mint a nagyoknak és minden mezőgazdasági munkásnak első kötelessége az, hogy olyan mértékben és úgy dolgozzon, amint azt nemcsak sa-

ját boldogulása, hanem az ország érdeke is megköveteli.

Pár héttel ezelőtt felhívtam intézetem az ország lakosságához az olajosmagvak és fonánívénnyek fokozottabb termelése érdekében. Örömmel győződhettem meg arról, hogy nagy érdeklődést kellették szavaim a gazdák körében, sokan elhatározták, hogy ezeket a műveleteket nagyobb területen termelni fogják. Arra kérek mindenkit, hogy ez a felbuldulás ne legyen szalmaláng csupán, hanem azt telt is kövesse.

Bejelentettem, hogy első sorban gondoskodunk az olajosmagvak megfelelő átvételéről. Az ármegállapítás már megtörtént, olyan hasznát biztosított a termelőnek, amely nemcsak munkájukkal és költségükkel áll arányban, hanem tisztán is őket azoknak a növényeknek termelésére.

Megelégedéssel vettem tudomásul, hogy a leventék önzetlenségével kívánunk ebben a termelési kampányban, amit megindítottunk és amelyet meg is kell nyernünk. A magyar gazdának most próbát kell kiállania, be kell bizonyítani, hogy hatadni akar, meg kell mutatnia, hogy olyan növények jövedelmező termelésére szívesen vállalkozik, melyekre az országnak nagy szüksége van.

— A magyar gazdátársadalom értékes karácsonyi ajándékot kapott az idén. Ez az ajándék a mezőgazdasági fejlesztésről szóló milliárdos törvényjavaslat, amelyet december 11-én a képviselőház benyújtott és amit az országgyűlés már januárban tárgyalni fog. Ez az ajándék nem ingyenes, az egymilliórd pengő nem jötekonysághól akarjuk szétosztogatni. Meg kell érte dolgozni mindenkinek, aki abból részesedni akar. Tudom, hogy azok a hatadó gazdák, akiket támogatni akarunk az eredményesebb termelés érdekében, azok mást nem is kívánunk. A magyar gazda csak annyi segítségre van, amennyivel megindulhat a jobb, erősebb termelés útján. A magyar mezőgazdasági munkások pedig akkor segítenek, ha szaporított a munkakialakulat.

— A milliárdos törvényjavaslat mind a két irányban nagyszabású intézkedéseket tartalmaz. Kimondja, hogy földáldomességben, vagy földadókedvezményben részesíthető az olyan termékeny terület, amelyet termővé tettek, vagy az olyan gazdasági művelés alatt álló terület, amelynek termőképességét rendkívüli költség-felkötéssel, Szegélyt, vagy olyan hitelet adunk a nagy költséggel járó talajjavításokra, különösen a szikjavításra, meszezésre, sáncolásra, alageszítésre, továbbá

ORSZ. SZYCHENYI-KÖNYVTÁR
 Hirtapocsa-Jólyóirtalak

